

Arrest

nr. 121 315 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 8 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 oktober 2013.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 24 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 oktober 2013.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet en van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”*.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van de verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard, zodat een schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet en van het vluchtelingenverdrag niet dienstig kunnen worden aangevoerd nu deze geen betrekking hebben op de motieven van de bestreden beslissing.

Het betoog aangaande de beslissing inzake haar aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter van de vreemdelingenwet) doet evenmin ter zake, nu dit niet de bestreden beslissing vormt.

Verder kan er nog op gewezen worden dat, in zoverre de verzoekende partij met haar kritiek blijk geeft van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, het onderzoek van deze andere beoordeling te dezen de Raad uitnodigt tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort.

Voor het overige laat de verzoekende partij na aan te geven welk “beginsel van behoorlijk bestuur” ze geschonden acht en de wijze waarop de bestreden beslissing. Een middel dat gesteund is op de schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 24 januari 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 25 februari 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 20 januari 2014 opgenomen grond, betoogt de verzoekende partij dat medische elementen wel kunnen meespelen om te oordelen of er buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet voorhanden zijn. Volgens de verzoekende partij kan de aanvraag over de ziekte ontvankelijk zijn.

2.3 In de mate waarin de verzoekende partij betoogt dat medische elementen wel kunnen meespelen om te oordelen of er buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet voorhanden zijn, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat voormelde beschouwing feitelijke grondslag mist. In de bestreden beslissing wordt immers het volgende gesteld: *“De advocaat van betrokkene haalt aan dat betrokkene een aanvraag voor machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ingediend heeft op 26 augustus 2010 en dat deze ontvankelijk bevonden werd op 27 oktober 2010. Op 22 augustus 2013 werd deze aanvraag echter ongegrond bevonden waardoor dit geen buitengewone omstandigheid is”*. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft aldus rekening gehouden met de door de verzoekende partij ingeroepen

medische argumenten, maar heeft geoordeeld dat voornoemde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen. Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde volstaat niet om de motieven te weerleggen.

De Raad wijst er tevens op dat elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet overeenkomstig artikel 9bis, § 2, 4° van de vreemdelingenwet niet kunnen aanvaard worden als buitengewone omstandigheden.

Wat ten slotte de aangevoerde schending van het vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet en van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*” betreft, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij hier ter terechtzitting niet op ingaat, zodat het volstaat te verwijzen naar hetgeen hieromtrent in de beschikking d.d. 20 januari 2014 wordt gesteld.

De schending van het vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet en van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*” kan niet worden aangenomen.

Het middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET